ПОНЯТТЯ ПРО ВІДОКРЕМЛЕННЯ. РОЗДІЛОВІ ЗНАКИ ПРИ ВІДОКРЕМЛЕНИХ ЧЛЕНАХ РЕЧЕННЯ

Мета: сформувати в учнів поняття про відокремлення; ознайомити з видами відокремлених членів речення; навчити правильно інтонувати речення з відокремленими членами; формувати вміння знаходити відокремлені члени в ускладнених реченнях, визначати умови їх відокремлення; розвивати логічне мислення, увагу, пам'ять, уміння узагальнювати і робити висновки, виховувати любов до природи і краси рідного краю.

- Відокремлення-це виділення одного з другорядних членів речення з метою увиразнення його змісту за допомогою інтонації в усному мовленні та комами або тире-на письмі.
- Другорядні члени речення, які для підсилення їх смислової ролі виділяються в усному мовленні інтонацією й паузами, а на письмі –комами (рідше тире), називаються відокремленими.

Пригадаймо! Другорядні члени речення

Додаток — другорядний член речення, який відповідає на питання непрямих відмінків кого? чого? ком у? ч о м у? і т. д. Найчастіше він називає предмет, рідко — дію.

Озна́чення — другорядний член речення, що вказує на ознаку предмета. Він відповідає на питання чий? який? котрий?.

Обставина — це другорядний член речення, який указує на місце, час, спосіб, мету, умову, причину дії і відповідає на питання де? коли? Куди? Як?

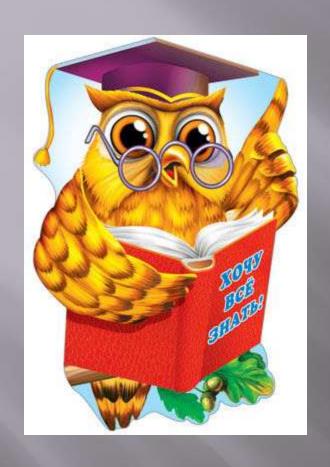
Відокремленими можут бути другорядні члени речення — означення, додатки, обставини.

Наприклад: 1. Швидко надходив вечір, морозний, зоряний.(означення)

2.Умирають майстри, залишаючи спогад, як рану.(додаток)

В усному мовленні відокремлені члени речення виділяємо інтонацією, а на письмі – комами (деколи-тире)

 Відокремлені члени речення відділяємо паузами та вимовляємо повільніше від основного тексту.
Наприклад:

Розгойдане море, /уже брудне й темне,/

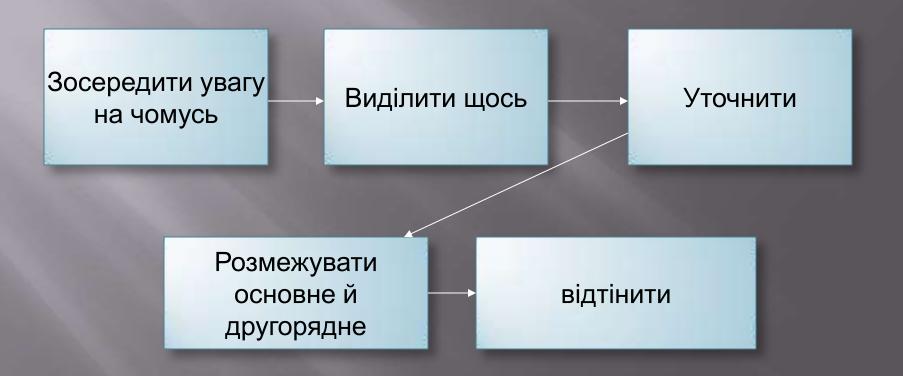
наскакувало на берег.

Наприклад:

- А я все йду, самотній на землі. (озн.)
- Божий світ, *оповитий красою (озн)*, задрімав у легенькому сні.
- □ Тарас трохи постояв, *ніяково попрощавшись* (обст), пішов з хати.

 Відокремлені члени є особливо важливими в змісті речення. Відокремлення відбувається для того, щоб:

Відокремлені члени речення несуть на собі елемент додаткового повідомлення. На письмі відокремлені члени виділяються комами, рідше тире, а в усному мовленні перед відокремленими членами і після них робиться тривала пауза.

Порівняймо:

- 1. Поза містом лежали Кримські гори, **вкриті густим лісом.(озн)**
- 2.Поза містом лежали вкриті густим лісом Кримські гори.

На означенні **вкриті густим лісом** у першому реченні зосереджується особлива увага, воно, крім означальної функції, має відтінок додаткового повідомлення. У другому реченні дієприкметниковий зворот виконує тільки означальну функцію, без додаткових відтінків.

Відокремленими можуть бути дієприкметникові й дієприслівникові звороти.

Порівняймо

Дієприкметниковий зворот (який? яка?яке?які?)

Надію, ніжністю зігріту, в пучечки зв'язую малі. Дієприслівниковий зворот (що роблячи? що зробивши?)

Засумував на рушникові лебідь, почувши тупіт вороних підков.

Загальні умови відокремлення:

1. Порядок слів у реченні.

Від порядку слів залежить відокремлення означень, прикладок, обставин. Порушення звичного порядку слів у реченні сприяє відокремленню тих другорядних членів, які потрапляють у нетипову для них позицію.

Наприклад, для означення характерне місце перед означуваним словом; у цьому разі воно, як правило, не відокремлюється. Якщо ж поширене означення потрапляє в позицію після означуваного слова, воно відокремлюється.

Наприклад: 1. Шумів *розгойданий вітрами* хлібів великий океан.2. Врань, *розбуркану і свіжу*, я напну вітрила білі.

2. Ступінь поширеності члена речення.

Частіше відокремлюються поширені другорядні члени речення, непоширені відокремлюються рідко.

- **Наприклад**: 1. Оксана довго стояла на дорозі в осінньому степу, **зачарована тишею і привіллям**.
 - 2. Пливе місяць молоденький, розігнувши роги.
 - 3. Сестра *молодша* поїде до Умані.
 - 4. Сестра, молодша на три роки, поїде до Умані.

3. Додаткове смислове навантаження.

Поширені означення перед означуваним словом відокремлюються, якщо мають додатковий відтінок причинового значення.

Наприклад: *Небайдужий до малярства*, Уралов і сам деколи потроху малював.

Відокремлені члени речення характерні для всіх стилів мовлення. Для наукового, публіцистичного та офіційно-ділового стилів відокремлення – це засіб виявлення основного й другорядного в реченні, оформлення довідкових повідомлень, установлення логіки. У художньому стилі відокремлення допомагає створити художнгій образ, подати лаконічну, виразну характеристику описуваного явища тощо.

Проблемне запитання

 Чи можуть відокремлюватися головні члени речення? Відповідь обґрунтуйте.

(Відокремлюватися можуть тільки другорядні члени, бо вони є додатковим повідомленням до основної думки, яка виражається головними членами речення. Тому головні члени не відокремлюються, бо вони є носіями основного повідомлення.)

Домашне завдання

- □ Вивчити теоретичний матеріал за підручником на сторінці 124-129.
- □ Письмово виконати вправу 2 на стор. 125.
- Сфотографувати письмові роботи та надіслати мені на освітню платформу для дистанційного навчання HUMAN або на електронну адресу altinbaeva_l_m@school55.pp.ua